

[Ministeren for skatter og afgifter]

1964-65 har ydet støtte til Europabevægelsen og fortsat ønsker at støtte den oplysningsvirksomhed, som udføres af denne organisation i Danmark.

Jeg kommer så til den del af spørgsmålet, der vedrører fradragslovens § 8 A, en ordning, som vi som bekendt ikke har meget tilovers for, idet vi i al almindelighed ikke elsker fradrag, heller ikke på dette område. Europabevægelsen har siden 1963 været godkendt til at kunne modtage gaver, med den virkning, at yderne inden for de gældende grænser kan fratække højst 1.000 kr. om året. Ved godkendelsen var det om bevægelsens formål oplyst, at det er at udbrede kendskabet til og fremme forståelsen for nødvendigheden af et samarbejde mellem de europæiske folk med dannelsen af et forenet Europa på demokratisk grundlag som det endelige mål. Denne formålsbestemmelse gælder, så vidt jeg er orienteret, stadig væk.

Om Folkebevægelsen mod EF gælder det, at den efter sin struktur er et samarbejde mellem suveræne parter, der har det formål at fremme en fælles afgrænset målsætning. Det står enhver af disse suveræne parter frit for at ansøge om godkendelse, såfremt den pågældende forening eller organisation mener, at betingelserne for godkendelse er til stede.

Begrundelsen for afslaget til Folkebevægelsen hviler alene på et formelt grundlag, nemlig at bevægelsen efter vores opfattelse ikke er en forening i sædvanlig forstand, men, som det også ligger i navnet, en bevægelse bestående af en række suveræne parter, der hver for sig ville kunne modtage tilskud efter § 8 A med fradragsret, såfremt de søgte om det, idet jeg dog ikke skal tage denne substans op til egentlig diskussion her.

Alfred Hansen (DR):

Jeg takker ministeren for svarene; det var ud fra et rationaliseringssynspunkt, at spørgsmålet blev formuleret, som det blev, og jeg takker for, at ministeren ville svare på disse to spørgsmål.

Jeg vil koncentrere mig om problemet Europabevægelsen kontra Folkebevægelsen. Der er altså i begge foreninger, i begge sammenslutninger, tale om en bevægelse, og der skulle derfor ikke med dette som udgangspunkt for kriteriet for udvælgelsen med hen-

syn til støtte være forskel. Hvis ministeren ikke vil være med til at fjerne tilskuddene fremover til f. eks. Europabevægelsen, mener han så ikke, at man bør sidestille disse to bevægelser og give dem samme muligheder med hensyn til at modtage private bidrag, som kan fratækkes på selvangivelsen, eller at de begge skal have statstilskud? Principielt er jeg enig med ministeren i hans vægring ved at fortsætte med dette. Men da ministeren tilsyneladende ikke har politisk dækning for at kunne fjerne det urimelige forhold, at man kan give tilskud til en sådan bevægelse og trække det fra på selvangivelsen, og at der gives statstilskud til en sådan bevægelse, mener ministeren så ikke, det vil være rimeligt at sidestille de to bevægelser, indtil der er politisk mulighed her i tinget for at fjerne denne regel?

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg beklager sådan set, at jeg må have udtrykt mig så uklart, at hr. Alfred Hansen bliver ved med at omtale de to organisationer – for nu at bruge det udtryk – som to bevægelser. Der er tale om en forening, og der er derudover tale om en bevægelse, som består af en lang række hver for sig suveræne parter, og dermed har de altså ikke det samme formelle grundlag, som skal til for at opfylde betingelserne om fradragsret efter ligningslovens § 8 A. Jeg gentager: det er alene en formel betragtning; jeg vil meget hade at gå ind i substansen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

4) Til ministeren for skatter og afgifter af:**Ernst Schmidt (FP):**

»Vil ministeren foranledige, at der gives regler for statusopgørelse af kartoffelbeholdninger, således at skøn i den henseende kan udelukkes?«

(Spm. nr. 329).

Skriftlig begrundelse.

Opgørelse af værdien af beholdninger af kartofler, som kan bestå af råvare eller opsorterede kartofler til salg, har i mange tilfælde voldt vanskeligheder. I de sidste år med meget store prisudsving har det f. eks.